

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: J. J., zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 9. 2020, č. j. 30 A 29/2019 - 64,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 7. 1. 2019, č. j. KUKHK-37155/DS/2018/Kj, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 24. 10. 2018, č. j. MuJc/2018/22998/DOP/Zak/15, kterým byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který žalobu zamítl rozsudkem ze dne 3. 9. 2020, č. j. 30 A 29/2019 - 64. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť mu hrozí nenapravitelná újma.

[4] Touto nenapravitelnou újmou je podle stěžovatele ztráta zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro něj je mobilita nezbytná pro výkon jeho podnikání. Stěžovatel je majitelem a jediným jednatelem firmy, která se zabývá výrobou a prodejem

chovatelských potřeb, krmiv pro hospodářská zvířata a potřeb pro zahrádkáře. Součástí firmy jsou dvě prodejny a provozovna pro výrobu. Jeho náplní práce je zajišťovat plynulé zásobování a z tohoto důvodu několikrát týdně musí absolvovat cestu Děčín – Sobotka a zpět. Předzásobení a uskladnění většího množství krmiv není možné – jednak prodejny nemají dostatečně velké skladovací prostory a dále tyto komodity (granule, sypké směsi, obiloviny) jsou velmi náchylné ke znehodnocení (škůdci, vlhkost). Z tohoto důvodu proto zásobování prodejen reaguje na aktuální stav a potřeby doplnění konkrétních krmiv. Kromě zásobování prodejen jako jednatel společnosti neustále komunikuje s novými dodavateli, protože situace v zemědělství je závislá na mnoha nepředvídatelných faktorech. Musí dojíždět za všemi dodavateli na jejich pole a farmy, aby osobně zkontroloval kvalitu nabízených zemědělských produktů. Podle stěžovatele přiznaný odkladný účinek nebude mít vliv na práva třetích stran a nebude též v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přestupky, na základě kterých dosáhl žalobce 12-ti bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008 č. j. 2 As 60/2008 - 103, publikované pod č. 1763/2009 Sb, NSS). Dále stěžovatel poukázal na to, že krajský soud usnesením ze dne 7. 3. 2019, č. j. 30 A 29/2019 - 52, přiznal jeho žalobě odkladný účinek.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že je nepochybné, že žalobce předmětné přestupky spáchal a po právu tedy došlo následně k záznamu bodů do registru řidičů. Podle jeho názoru tak nejsou dány dostatečné důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[9] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních

pokračování

důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[10] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovatel v souvislosti s dosažením počtu dvanácti bodů pozbyl řidičské oprávnění. Tato skutečnost mu podle jeho tvrzení znemožní výkon podnikatelské činnosti v oblasti výroby a prodeje zemědělských produktů, pro jejíž výkon je nezbytná mobilita v takovém rozsahu, že ji nelze nahradit veřejnou hromadnou dopravou. Důsledkem tedy bude nemožnost dosavadního způsobu jeho obživy, čímž bude značně negativně ovlivněna jeho možnost výdělku. K prokázání tohoto tvrzení stěžovatel předložil přípis nazvaný „Specifikace mého zaměstnání“. Pravdivost stěžovatelova tvrzení o předmětu jeho podnikání a místě jeho poboček si soud ověřil náhledem do veřejně přístupné části Živnostenského rejstříku. Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti lze odkázat i na judikaturu zdejšího soudu, podle které existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33, usnesení ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19, či usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80).

[11] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění (srov. § 123a až 123c zákona o silničním provozu) a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[12] Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl krajský soud v usnesení ze dne 7. 3. 2019, č. j. 30 A 29/2019 - 52. Z vyjádření účastníků plyne, že skutkový stav věci se v daném případě od té doby významně nezměnil.

[13] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu